

863.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 9 września 1949 r.

w sprawie przyznania dodatku przejściowego pracownikom zatrudnionym w Centralnym Urzędzie Szkolenia Zawodowego i niektórych Ministerstwach, którzy przeszli do pracy w tych resortach nie otrzymawszy mieszkań w Warszawie.

W celu umożliwienia Centralnemu Urzędowi Szkolenia Zawodowego oraz nowoutworzonym Ministerstwom: Górnictwa i Energetyki, Przemysłu Cieżkiego, Przemysłu Lekkiego, Przemysłu Rolnego i Spożywczego, Handlu Zagranicznego, Handlu Wewnętrznego oraz Budownictwa — uzupełnienia obsady personalnej, na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wjejskich (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 39) — Rada Ministrów uchwala:

1. Ministrowie: Górnictwa i Energetyki, Przemysłu Cieżkiego, Przemysłu Lekkiego, Przemysłu Rolnego i Spożywczego, Handlu Wewnętrznego, Handlu Zagranicznego, Budownictwa oraz Prezes Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego personalnie mogą przyznawać tytułem zwrotu wydatków związanych z pełnieniem urzędu przejściowy dodatek do uposażenia w wysokości zł. 600— (sześćset) za każdy dzień tym pracownikom powołanym spoza m. st. Warszawy do służby na stanowiska kierownicze oraz na stanowiska wymagające kwalifikacji specjalnych zaszerogowanym nie niżej grupy V, którzy przy przyjęciu do pracy w Centralnym Zarządzie wymienionych na wstępie Ministerstw lub w Centralnym Urzędzie Szkolenia Zawodowego nie otrzymali mieszkań w Warszawie.
2. Wymieniony w pkt. 1 dodatek przejściowy może być przyznany w ramach ilości stanowisk ustalonej globalnie dla danego resortu przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Ministrem Skarbu.
3. Dodatek wypłaca się z budżetów: właściwych Ministerstw i Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego i stanowi zwrot kosztów służbowych w rozumieniu art. 5 ust. 1 pkt. 18 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 41).
4. Prawo do otrzymywania dodatku przejściowego wygasa z chwilą przydziału danemu pracownikowi mieszkania w Warszawie, a okres wypłacania dodatku przejściowego nie może przenosić 6-ciu miesięcy od daty objęcia stanowiska.

W stosunku do pracowników, którzy objęli stanowiska przed dniem wejścia w życie niniejszej uchwały, sześćmiesięczny okres wypłacania dodatku rozpoczyna się z dniem wejścia w życie niniejszej uchwały.

5. Koszty przeniesienia pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach podległych uprzednio Ministerstwu Przemysłu i Handlu oraz Ministerstwu Odbudowy do pracy w Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Centralnym Urzędzie Szkolenia Zawodowego i Ministerstwach wyszczególnionych w niniejszej uchwale ponosi Skarb Państwa na zasadach ustalonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 24 lipca 1948 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 279).

Zwrot tych kosztów przeniesienia przysługuje również pracownikom przeniesionym przed dniem wejścia w życie niniejszej uchwały, a po dacie utworzenia wymienionych na wstępie resortów.

6. Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 września 1949 r.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

864.

INSTRUKCJA MINISTRA SKARBU

z dnia 3 września 1949 r.

w sprawie potrącania z zobowiązań podatkowych podatnika jego wzajemnej, bezspornej i wymagalnej wierzytelności wobec Skarbu Państwa.

W związku z przepisem ust. 1 art. 34 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 173) zarządzam, co następuje:

§ 1. Na wniosek dłużnika ulega potrąceniu z zobowiązania podatkowego jego wzajemna, bezsporna i wymagalna wierzytelność wobec Skarbu Państwa, płatna z kredytów budżetowych, podlegających uruchomieniu w Ministerstwie Skarbu oraz w izbach i urzędach skarbowych.

§ 2. Potrącenie następuje na podstawie zaświadczenia, wystawionego przez władzę asygnującą, podpisanego przez osoby upoważnione do podpisywania asygnat i zaopatrzonego w odcisk pieczęci urzędowej, której wzór odcisku został złożony w organie skarbowym.

§ 3. Władza asygnująca sporządza zaświadczenie według załączonego wzoru, podając w nim:

- 1) nazwisko i imię i adres wierzyciela Skarbu Państwa,
- 2) stwierdzenie istnienia bezspornej i wymagalnej wierzytelności wobec Skarbu Państwa,
- 3) sumę podlegającą potrąceniu wierzytelności i datę jej wymagalności,
- 4) określenie tytułu wierzytelności,
- 5) określenie tytułu budżetowego (części, działu, rozdziału i paragrafu budżetu), z którego ma być asygnowana wierzytelność, oraz nazwę organu skarbowego, w którym kredyt będzie uruchomiony,
- 6) oświadczenie władzy asygnującej, że suma określona w zaświadczeniu zostanie przekazana właściwej izbie skarbowej niezwłocznie po uzyskaniu kredytu, a w każdym razie w ciągu 6 miesięcy, licząc od daty wystawienia zaświadczenia, jednak przed wygaśnięciem kredytu,
- 7) datę wystawienia zaświadczenia.

§ 4. Suma zaświadczenia nie może przekraczać wysokości płatnego zobowiązania podatkowego.

§ 5. Przepisy o kontroli budżetowej, dotyczące wstępnego wizowania asygnat, mają odpowiednie zastosowanie do zaświadczeń.

§ 6. 1. Władza asygnująca doręcza zaświadczenie organowi skarbowemu, w którym ma uruchomione kredyty. Organ skarbowy, po stwierdzeniu autentyczności podpisów i odcisku pieczęci na zaświadczeniu, przekazuje zaświadczenie do zrealizowania urzędowi skarbowemu (rewizyjnemu), w którym dłużnik ma przypisane zobowiązania podatkowe.

2. Urząd skarbowy (rewizyjny) księguje sumę zaświadczenia analogicznie jak wpłatę przelewem, wydając podatnikowi zaświadczenie o sposobie zarachowania wpłaty, w którym czyni adnotację o dokonaniu wpłaty zaświadczeniem. Jednocześnie urząd skarbowy zapisuje sumę zaświadczenia na rozchód rachunku sum obrotowych p. n. „Sumy wpłacone na podatki zaświadczeniami władz asygnujących”, przy czym zaświadczenie służy jako dowód rozchodowy.

§ 7. 1. Przekazana przez władzę asygnującą suma na pokrycie zaświadczenia podlega zarachowaniu bezpośrednio na wyrównanie sum obrotowych.

2. Jeżeli przekazanie sumy zaświadczenia nie nastąpiło we właściwym terminie, izba skarbowa zarządza bezzwłocznie zablokowanie odpowiednich sum kredytów i wzywa władzę asygnującą do dokonania przelewu w ciągu dni 14. Jeżeli wygaśnięcie kredytów miało nastąpić przed upływem terminu 14-dniowego, izba skarbowa wyznaczy termin odpowiednio krótszy.

3. Po bezskutecznym upływie terminu, wymienionego w ust. 2, izba skarbowa zarządza dokonanie przelewu na podstawie własnej asygnaty, skierowanej do organu skarbowego, prowadzącego rachunek kredytów.

4. Jeżeli rachunek kredytów prowadzony jest przez organ skarbowy podlegający innej izbie skarbowej lub przez Ministerstwo Skarbu, izba skarbowa zwraca się o zablokowanie kredytów i ewentualne dokonanie przelewu do terytorialnie właściwej izby skarbowej względnie Ministerstwa Skarbu.

5. O dokonaniu przelewu organ skarbowy, realizujący asygnatę, zawiadamia władzę asygnującą przez doręczenie jej talonu asygnaty.

§ 8. W przypadku braku na pokrycie należności wynikającej z zaświadczenia, izba skarbowa zawiadamia o tym Ministerstwo Skarbu, przesyłając odpis tego zaświadczenia.

§ 9. Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 27 lipca 1946 r. Nr D V/1-25h/39/40 w sprawie potrącania z zobowiązań podatkowych podatnika jego wzajemnej, bezspornej i wymagalnej wierzytelności wobec Skarbu Państwa (Dz. U. Min. Sk. Nr. 15, poz. 168).

MINISTER SKARBU

w/z W. Jastrzębski

Załącznik do zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 3.IX.49 r.

ZAŚWIADCZENIE.

..... zaświadcza, że ob. ....

(nazwa władzy asygnującej) ..... zamieszkały w ..... posiada bezsporną wierzytelność wobec Skarbu Państwa w kwocie zł ..... (słownie .....)

z tytułu ..... Powyższa wierzytelność stała się wymagalną dnia ..... Zaświadczenie niniejsze wydałem się w celu zaliczenia wierzytelności na poczet zobowiązań podatkowych podatnika w Urzędzie Skarbowym (Rewizyjnym) w .....

Jednocześnie ..... (nazwa władzy asygnującej)

oświadcza, że powyższa kwota zostanie wyasygnowana z kredytów budżetu za rok 19... Cz. ... Dz. ... Rozdz. ...

§ ... podlegających uruchomieniu w ..... (nazwa organu skarbowego)

oraz przekazana Izbie Skarbowej w ..... niezwłocznie po uruchomieniu kredytu, najdalej w terminie

6 miesięcy, jednak przed terminem wygaśnięcia kredytów.
 dnia . . . . . odcisk pieczęci.
 Podpisy:

Adnotacja Kontrolera Budżetowego
 Adnotacja Urzędu Skarbowego (Rew.).

865.

**ZARZĄDZENIE
 MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ**

z dnia 9 września 1949 r

w sprawie ustalenia podstawy ubezpieczenia pracowników rolnych.

Na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 28 marca 1933 r o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396) w brzmieniu dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o zmianie i uzupełnieniu ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 28), zarządza się w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych, co następuje:

§ 1. Podstawą wymiaru składek za ubezpieczenie pracowników rolnych we wszystkich rodzajach ubezpieczeń jest całkowite wynagrodzenie pracownika rolnego tak w gotówce jak i w naturze, z zastrzeżeniem norm ustalonych na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym.

§ 2. Część gotówkową wynagrodzenia pracownika rolnego przyjmuje się w wysokości kwot należnego wynagrodzenia gotówkowego

§ 3. Za podstawę ustalenia części wynagrodzenia w naturze przyjmuje się następujące przeciętne ceny:

pszenica	3.550 — zł. za 1 q
żyto	2.225 — „ „
jęczmień	2.125 — „ „
groch	4.200 — „ „
zemiaki	500 — „ „
opał	1.000 — „ za 1 jednostkę opalową
mleko	25 — „ za 1 litr
całodzienne wyżywienie	2.240 — „ miesięcznie
mieszkanie	300 — „ „

§ 4. Wartość innych naturalów, niewymienionych w § 3, oblicza się na podstawie ich równowartości w naturaliach, określonych w § 3, według stosunku oznaczonego w układzie zbiorowym pracy.

§ 5. Ustala się następujące przeciętne miesięczne wartości wynagrodzeń w naturze dla niżej wymienionych grup robotników, objętych układem zbiorowym pracy, zawartym w dniu 25 marca 1948 r. pomiędzy Państwowym Funduszem Ziemi a Związkiem Zawodowym Robotników i Pracowników Rolnych R. P.:

Stali robotnicy dniówkowi I kateg.	3.500 — zł
„ „ „ II „	3.050 — „
robotnicy młodociani i dojarki „	1.250 — „
„ „ sezonowi I kateg.	5.740 — „
„ „ „ II „	5.290 — „
ordynariusze i rzemieślnicy „	10.700 — „

§ 6. Zarządzenie obowiązuje przy ustalaniu podstawy ubezpieczenia pracowników rolnych za okres od dnia 1 stycznia 1949 r. do dnia 31 marca 1949 r.

§ 7. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 r.

MINISTER PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ **K. Rusinek**
 MINISTER ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

Jan Dąb-Kociol

866.

**ZARZĄDZENIE
 MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ**

z dnia 12 września 1949 r

w sprawie ustalenia podstawy ubezpieczenia pracowników rolnych.

Na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 28 marca 1933 r o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396) w brzmieniu dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o zmianie i uzupełnieniu ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 28), zarządza się w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych, co następuje:

§ 1. Podstawą wymiaru składek za ubezpieczenie pracowników rolnych we wszystkich rodzajach ubezpieczeń jest całkowite wynagrodzenie pracownika rolnego tak w gotówce jak i w naturze, z zastrzeżeniem norm ustalonych na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym.

§ 2. Część gotówkową wynagrodzenia pracownika rolnego przyjmuje się w wysokości kwot należnego wynagrodzenia gotówkowego.

§ 3. Za podstawę ustalenia części wynagrodzenia w naturze przyjmuje się następujące przeciętne ceny:

pszenica	3.510 — zł. za 1 q
żyto	2.200 — „ „
jęczmień	2.200 — „ „
groch	3.510 — „ „

zemiaki	650 — zł. za 1 q
opał	1.000 — „ za 1 jednostkę opalową
mleko	32 — „ za 1 litr
całodzienne wyżywienie	4.200 — „ miesięcznie
mieszkanie	300 — „ „
pomieszczenie dla inwentarza	200 — „ „

§ 4. Wartość innych naturalów, niewymienionych w § 3, oblicza się na podstawie ich równowartości w naturaliach, określonych w § 3, według stosunku oznaczonego w układzie zbiorowym pracy.

§ 5. Ustala się następujące przeciętne miesięczne wartości wynagrodzeń w naturze dla niżej wymienionych grup robotników, objętych układem zbiorowym pracy zawartym w dniu 28 marca 1949 r. pomiędzy Przedsiębiorstwem Państwowym „Państwowe Gospodarstwa Rolne” a Związkiem Zawodowym Robotników i Pracowników Rolnych R. P.:

Stali robotnicy dniówkowi I kateg.	3.370 — zł.
„ „ „ II „	2.930 — „
robotnicy młodociani i dojarki	1.330 — „
„ „ sezonowi I kateg.	7.870 — „
„ „ „ II „	7.430 — „
ordynariusze i rzemieślnicy	11.670 — „

§ 6. Zarządzenie obowiązuje przy ustalaniu podstawy ubezpieczenia pracowników rolnych od dnia 1 kwietnia 1949 r. do dnia 30 czerwca 1949 r.

§ 7. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1949 r.

MINISTER PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ **K. Rusinek**
 MINISTER ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

w/z Stanisław Tkaczow

DZIAŁ II

SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

867.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ
 KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

z dnia 25 maja 1949 r.

w sprawie trybu wzywania osób nie będących wykonawcami narodowych planów gospodarczych do przekazywania nieruchomości niezbędnych dla realizacji tychże planów.

Na podstawie art. 7 ust. 2 dekretu z dnia 26 kwietnia 1949 r. o nabywaniu i przekazywaniu nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych (Dz. U. R. P. Nr 27 poz 197), zarządza się następujące:

§ 1. Wykonawcy narodowych planów gospodarczych, którzy uzyskali zezwolenie na nabycie nieruchomości, przewidziane w art. 5 dekretu z dnia 26 kwietnia 1949 r. o nabywaniu i przekazywaniu nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 197) obowiązani są wezwać właściciela nieruchomości określonej w tym zezwoleniu, aby w terminie 15 dni od daty doręczenia wezwania zawarł umowę wymienioną w wezwaniu zgodnie z § 2.

§ 2. 1. W przypadku, gdy zezwolenie na nabycie obejmuje nieruchomość stanowiącą gospodarstwo rolne lub ogrodnicze, warsztat rzemieślniczy bądź jedyną działkę właściciela z domem jednorodzinny lub dwurodzinny, bądź też przeznaczoną pod budowę takiego domu wezwaniu powinno zawierać wyrażenie gotowości wykonawcy narodowych planów gospodarczych zawarcia umowy o przejęcie tej nieruchomości wzamian za nieruchomość zamienną, bądź też — jeżeli właściciel tego sobie życzy, — umowy o kupno za cenę określoną przez wykonawcę narodowych planów gospodarczych, zgodnie z zasadami art. 28 wspomnianego wyżej dekretu zatwierdzonej przez władzę naczelną wykonawcy planów i na warunkach ustalonych przez tę władzę.

2. W przypadku, gdy zezwolenie na nabycie obejmuje nieruchomość inną niż określona w ust. 1, wezwaniu powinno zawierać wyrażenie gotowości wykonawcy narodowych planów gospodarczych zawarcia umowy o kupno za cenę określoną przez wykonawcę narodowych planów gospodarczych, zgodnie z zasadami art. 28 wspomnianego wyżej dekretu, zatwierdzonej przez władzę naczelną wykonawcy planów i na warunkach ustalonych przez tę władzę. Wykonawca planów może przy tym w wezwaniu wyrazić gotowość zawarcia — jeżeli właściciel tego sobie życzy — umowy o przekazanie tej nieruchomości wzamian za nieruchomość zamienną.

§ 3. Osoba właściciela nieruchomości ustala się na podstawie świadectwa z księgi wieczystej lub zbioru dokumentów, a w braku tych danych na podstawie zaświadczenia zarządu gminnego (miejskiego) miejsca położenia nieruchomości. Miejsce zamieszkania właściciela lub jego ustawowego przedstawiciela, o ile nie jest znane wzywającemu, ustala się na podstawie zaświadczenia tegoż zarządu gminnego (miejskiego).

§ 4. 1. Wezwanie wysyła się pocztą, przesyłką poleconą, za zwrotnym poświadczeniem odbioru pod adresem właści-